

For saa vidt Landkommuner skal deltage i Foranstaltningen, har man fundet det rettest, at der, saafremt Enighed ikke opnaas, finder Forhandling Sted med Amdsraadet, forinden Bestemmelse træffes.

Til § 5.

Maksimumsbeløbets Størrelse svarer til det i Lov 22. December 1915 § 5 fastsatte Beløb af 10 Kr., idet denne Lov havde Gyldighed i ca. 10 Maaneder, medens nærværende Lovforslags Gyldighed omfatter 15 Maaneder.

Til § 6.

Bestemmelserne om Regnskabsaflæggelse er affattede i Lighed med de for sædvanlige Statstilskud gældende, jfr. f. Eks. Lov om Alderdomsunderstøttelse Nr. 58 af 13. Marts 1908 § 9.

Med Hensyn til Beregningen af Statstilskuddets Størrelse henvises til det foranførte.

Til § 7.

Det er formentlig praktisk, at Dækningsskatterne for den Del af Perioden, som vedrører Regnskabsaaret 1916—17, udskrives efter samme Regler, som ifølge Lov 22. December 1915 gælder for Regnskabsaarets første Del.

Til § 8.

Paragraffen svarer i det væsentlige til § 7 i den nugældende Lov; under Litra a. er tilføjet en Bestemmelse om Begrænsning af Størrelsen af den Dyrtidshjælp til kommunale Funktionærer, til hvis Dækning Tillægsskat kan udskrives.

Til §§ 9—11.

Disse Paragraffer svarer til §§ 8—11 i den nugældende Lov. Bortset fra de nødvendige Ændringer som Følge af, at Lovene omfatter forskellige Skatteaar, er foretaget den Forandring, at Reglerne om Erhvervsstat er udtagne og samlede i § 12, og at Bestemmelsen i Lovens § 10 er indføjet i Lovforslagets § 9, idet samtidig Reglen om Fastsættelse af en bestemt Frist er ændret; det vil formentlig være i Kommunernes egen Interesse at udskrive Skatten snarest muligt, og det er vanskeligt at fastsætte en for alle Kommuner passende Frist. Man har derhos foreslaaet, at der forlods skal udskrives en Tillægsskat paa Aktieselskaber i Lighed med den i Paragraffen ommeldte Regel om Formueskat til Kommunen. Endelig er Minimumsgrænsen for Paaligning af personlig Tillægsskat foreslaaet sat til de

ved Bekendtgørelse Nr. 325 af 22. December 1915 fastsatte højeste Indtægtsgrænser for Optagelse i anerkendte Sygekasser med Statstilskud, nemlig:

- 1) for København, Frederiksberg, Gentofte, Lyngby-Taarbæk og Taarnby Kommuner 2,000 Kr.
- 2) Andre Byer og bymæssige Bebyggelser med over 2,000 Indbyggere 1,800 —
- 3) Byer og bymæssige Bebyggelser med 1,000 til 2,000 Indbyggere 1,600 —
- 4) Den øvrige Del af Landet 1,400 —

Saafernt den paagældende Person er Forsørger af et Barn eller flere Børn under 15 Aar, forhøjes Grænserne med 200 Kr. for det første Barn og 150 Kr. for hvert efterfølgende Barn.

Med Hensyn til Tillægsskat af Ejendomsskyld har man foreslaaet, at de mindre Ejendomme paa Landet skal fritages for denne Skat, og har i denne Henseende foreslaaet Grænsen sat ved 8,000 Kr. Ejendomsskyldværdi i Analogi med Bestemmelsen i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 § 73. For Københavns og Frederiksberg Kommunes Vedkommende har man ment, at Ejendomsskylden burde fritages for Tillægsskat bl. a. under Hensyn til, at Lov af 3. Juli 1916 om Skattelempelser er anvendt i disse Kommuner, og for Købstædernes Vedkommende har man foreslaaet, at Kommunalbestyrelsen kan vedtage at fritage Ejendomsskylden for Tillægsskat.

Til § 12.

Efter den nugældende Lov er det ikke klart, hvorledes Skatteprocenten for Tillægsskatten til Erhvervsstaten skal beregnes; man har derfor foreslaaet en Bestemmelse herom, der er i Samklang med den af Indenrigsministeriet hævdede Forstaaelse af den nugældende Lov, og som ikke nødvendiggør en helt ny Udregning af Skatteprocenten.

Den nugældende Lovs Bestemmelser er derhos vanskelig anvendelige med Hensyn til Tillægsskat af Aktieselskaber, som er skattepligtige til flere Kommuner. Ministeriet har derfor efter Indstilling fra Københavns Magistrat foreslaaet denne Mangel afhjulpen ved de i § 12 optagne Bestemmelser. For Aktieselskaber, hvis Opholdskommune er København eller Frederiksberg, har Udskrivning af Tillægsskat for 1915—16 til de andelsberettigede Kommuner derhos voldt særlig Vanskelighed, da førstnævnte Kommuner ikke udskrives Tillægsskat for dette Skatteaar, og